

De fietstocht van Herent naar Kessel-Lo

Het was een korte fietstocht en bovendien naar de gemeente waar ik opgegroeid ben. Op weg naar Goedele was alles vertrouwd en kwam ik in een oase van groen terecht bij haar. We hadden elkaar nog niet echt ontmoet waardoor het leuk was om dit contact te hebben via deze fietstocht. Naderhand bleek dat ik nog ergens een achterliggende herinnering had waarbij ik Goedele toch al eens had ontmoet, maar dan in een andere setting. Het was een fijne welkom op zo een warme zomerdag.

Het geboorteverhaal is er één dat nog vrij recent uit mijn geheugen opgehaald kan worden. Een verhaal waarvan je weet: hiervoor doen we het als vroedvrouw.

In het ziekenhuis maakte ik iets na de middag kennis met het koppel Anne en Frederic. Zij hadden al een redelijke weg afgelegd, terwijl ik er met frisse energie aan begon. Anne was nog goed aanspreekbaar tussen de weeën door en ik probeerde na te gaan wat hun wensen zijn, hoeveel energie ze nog hebben, wat ze zelf ervaren op dit moment enz. Anne zat op de wc om haar weeën op te vangen en Frederic stond haar bij waar nodig. Ze had al reeds zes centimeter ontsluiting en kon de weeën nog goed opvangen. Ze concentreerde zich volop en kon bij een wee zich volledig afsluiten. Tussen de weeën door zaten nog enkele minuten. Ondertussen vertelde Anne me dat ze rond tien uur toegekomen waren in het ziekenhuis en dat de weeën rond zes uur deze ochtend begonnen waren. Heel rustig aan, stap voor stap. Ze hadden thuis nog wat afleiding gezocht door een flinke wandeling met hun hond en nog wat laatste spulletjes klaar te zetten. Ze waren uiteraard vol spanning voor de komst van hun eerste kindje, maar Anne en Frederic lieten ondertussen ook alles op hun afkomen. Ik probeerde haar de bevestiging te geven dat alles goed ging, want een moeder in arbeid laat ik eigenlijk liever zoveel mogelijk rustig haar eigen gang gaan. Ook Frederic had door: ok, dit gaat hier goed en gaf Anne verschillende handkneepjes terug op het moment dat zij het nodig had. Een drietal uren later bleek de ontsluiting wat te stagneren. Dit was op zich niet erg, maar ik voelde dat het kindje precies nog in een achterste plaatsing lag. We overlegden en besloten om rond zestien uur de vliezen te breken om een extra kracht aan te wenden zodat die baby de juiste draai zou vinden. Ook Anne positioneerde zich zo om dit te bevorderen. En vanaf hier kwamen we in een actieve fase: de weeënsterkte en frequentie nam toe, het hoofdje was naar een voorste plaatsing gedraaid na een halfuur, er was al acht centimeter, Anne kon zich nog steeds super goed concentreren op de weeën en zei dat het nu toch echt pijn begon te doen. Ze wilde nog eventueel graag het bad proberen. Zo gezegd, zo gedaan en eer het bad gevuld was, had Anne al tien centimeter. We waren nog geen uur verder. Anne liet de weeën over zich heen komen als grote golven die ze overwon. Één voor één. Niet veel later had ze enorme persdrang en voelde ze meteen welke kant ze op moesten. Frederic supporterde haar ondertussen als de beste. Een kwartier later werd Sofia geboren. Op de golven van de natuur...